లాకర్ నెం-112

-తుర్లపాటి రామానుజరావు

ఒక్క మాట

అవును ఒక్కటే మాట!

"ఈ నవలలోని పాత్రలూ, సన్నివేశాలు అన్నీ కల్పితం. సదర్భానుసారంగా ఊళ్ళ పేర్లు లాంటివి కొన్ని తీసుకోవడం జరిగింది తప్ప, ఈ కథ కేవలం నా స్వంత సృష్టి." – ఇది మామూలుగా అందరు రచయితలూ, ముఖ్యంగా డిటెక్టివ్ నవలా రచయితలూ చెప్పేది. ఇది మాత్రమే కాకుండా, నేను ప్రత్యేకంగా "ఒక్క మాటంటూ" చెప్పేది మరొకటుంది.

అసలు ఈ డిటెక్టివ్ నవల ఎలా మొదలు పెట్టానో, బ్యాక్ గ్రౌండ్ వివరించడమే ఈ ఒక్క మాట. మొదట ఈ కథ ఒక మామూలు కథగా పుట్టింది. దీన్ని డిటెక్టివ్ నవలగా రాస్తే ఎలా ఉంటుందని అనుకోకుండా వచ్చిన ఒక ఐడియా ఈ కథ జీవితాన్నే మార్చేసింది. వారసత్వం నా వెన్ను తట్టింది. మా అన్నయ్య నాగేశ్వరరావు, విశ్వభరత్ పేరుతో, 300లు పైగా డిటెక్టివ్ నవలలు రాసిన రచయిత. అతని రచనా సామర్ధ్యం అమోఘం. తను రెండు నవలలు ఒకే సారి డిక్టేట్ చేస్తూ రాయించడటం నేను చాలా సార్లు చూశాను. ఆర్థికంగా అతనికి సహాయ పడ్డానే కానీ, అతని రచనల్లో ఏనాడు నేను తలదూర్చలేదు. నా చదువు, ఆ తర్వాత నేనూ, నా బ్యాంకు ఉద్యోగం-అదే నా జీవితం. ఆ తర్వాతెప్పుడో, కొన్ని కథలు, అప్పుడప్పుడూ మాత్రమే రాశాను. కథలు రాయడంలో కూడా, నేనేమీ చెయ్యి తిరిగిన వాడ్ని కాదు. మామూలు కథలు రాయడం వేరూ, డిటెక్టివ్ కథలు రాయడం వేరు. కథ కంటే, డిటెక్టివ్ నవల రాయడం మరింత కష్టమనే నా అభిప్రాయం. ప్రథమ ప్రయత్నం ఒక డిటెక్టివ్ నవల రాయడం కష్టమే అయినా, ఇది మాత్రం నేనెందుకు రాయలేనని ఒక పట్టుదల నా చేత ఈ ప్రయత్నం చేయించింది. నవలలో కొంత ముందు కథ మాత్రమే చదివి, పూర్తిగా రాయమని ప్రోత్సాహించిన మిత్రులు శ్రీ కిరణ్ ప్రభ గారికి నా చేత ఈ నవల రాయించిన క్రెడిట్ దక్కుతుంది.

ఈ నవలలో కొన్ని చోట్ల నాకు సలహాలిచ్చిన నా మిత్రుడు కమలాకర్ తమ్ముడు లాయరు దుర్గాప్రసాదు గారికి, మరొక లాయరు మిత్రుడు మనోహరు బాబు గారికి ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు.

రామానుజ రావు.

(గత సంచిక తరువాయి)

తర్వాత అంకె 8.దాని కింద యారో. యారో పక్కనే 2 వేసివుంది. అంటే 8 కింద రెండో వరుస. రెండో వరుసలో ఉన్న J, K లను రెండు గదులలో రాసింది.

ఒక సారి రెండు గదులను చూసింది.

K L

I O

X C

J K

మొదటి గడిలో అక్షరాలు అర్ధవంతంగా లేవు. రెండో గడి లో లాక్ (తాళం) సూచిస్తోంది. అయితే, బొమ్మలో ఇంకా రెండు అంకెలు, యారో మార్కులు వున్నాయి. బహుశా పూర్తి మాట లాకర్ అయివుండవచ్చు. అయినా, ఆ మిగిలిన రెండు కూడా డీకోడ్ చేస్తే నిర్ధారణ అవుతుంది. సాహితి మిగిలిన రెండు అంకెలు చూసింది. 3 అంకె, దానికింద యారో, ఆపక్కనే 1 వుంది. అంటే, W,E అన్న మాట. ఆ రెంటిని చెరొక గడిలో వేసింది. చివరగా 4 అంకె, దానికింద యారో, ఆపక్కనే 1. అంటే 4 కింద ఒకటో వరుసలో ఉన్న అక్షరాలూ E,R. వాటిని చెరొక గడిలో రాసింది.

ఇప్పుడు రెండు గడులలో ఉన్న అక్షరాలూ చూసేసరికి మొదటి గడిలో అక్షరాలూ పూర్తిగా అర్ధం లేకుండా వున్నాయి. రెండవ గడిలో లాకర్ అని వచ్చింది.

K L

I O

X C

J K

W E

E R

అయితే, తను డీకోడ్ చేసింది ఎంత వరకు కరెక్టో ఎలా తెలుస్తుంది? మరొక సారి బొమ్మ వంక చూసింది సాహితి. బొమ్మకు ఒక పక్కగా 112 అంకె వేసి వుంది. అంటే, అది తప్పక లాకర్ నెంబరు అయివుండాలి. ఆ నిశ్చయానికి రాగానే, సాహితి వెంటనే ప్రసాదుకు ఫోన్ చేసింది.

"మీరు ఎన్ని సార్లు తిరిగినా, మీకు సహాయం చేసే ఉద్దేశ్యం ఏం.ఎల్.ఏ. గారికి ఏ కోశానా లేదు, వేణు గారూ! నా మాట నమ్మండి" అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం. సుబ్రహ్మణ్యం పంచాయితీ ఆఫీసు సెక్రటరీ.

పెద్ద చదువులు చదువుకుని, చేస్తున్న మంచి వుద్యోగం వదులుకుని, తమ పల్లెటూరుకు వచ్చి, ఇక్కడి పరిస్థితుల్ని బాగుచెయ్యాలని తాపత్రయ పడుతున్న వేణు అంటే, సుబ్రహ్మణ్యంకు వల్లమాలిన అభిమానం ఏర్పడింది. వేణు పంచాయితి ప్రెసిడెంటు అయిన రోజే, తను కూడా చేతనైనంత వరకూ వూరు అభివృద్ధికి పాటుపడాలని అతను నిర్ణయించుకున్నాడు.

"మరేం చేద్దామంటావో చెప్పు?నాకేం తోచడం లేదు. అసలు ఆయనకు నేను చేసిన అపకారం ఏమిటి? ఆయన ఏం.ఎల్.ఏ. ఎన్నికల్లో గెలిచేందుకు నేను సహాయపడ్డాను కదా" నిరుత్సాహం తొంగి చూసింది వేణు గొంతులో.

"మీరు అలా నిరుత్సాహ పడకండి. ఇలాంటివి మన దేశంలో మామూలే. మీరెక్కడ తనకు పోటీ అవుతారో అన్నదే ఆయన భయం. మీరు ఎన్నిసార్లు పదవులపై ఆశ లేదని అన్నా, ఆయన చుట్టూ చేరిన వాళ్ళు నమ్మరు, ఆయన్నూ నమ్మనీయరు. చెయ్యాలని పట్టుదల వుంటే, మనం ఏదైనా సాధించగలం. నాకు తోచిన సలహా చెబుతాను, వినండి. మనమే చందాలు వేసుకుని, డబ్బులు సేకరించి, ఆ గోడ కట్టించెయ్యడం ఒక పద్ధతి".

"అలా చేస్తే, మనం ఆయన చేతగానితనం వేలెత్తి చూపిస్తున్నామని అనుకోవచ్చు. మనపై ద్వేషం పెంచుకోవచ్చు" అన్నాడు వేణు.

"నిజమే, ఆయన అనుకోకపోయినా, చుట్టూ చేరిన వాళ్ళు నూరిపోస్తారు. మన దగ్గర డబ్బుంటే, మనమే చెయ్యడం మంచిది. అలా అయినా ఆయనకు కోపం రావచ్చు. అయినప్పటికీ, పోనిలే, తన డబ్బే ఖర్చు పెట్టుకున్నాడు, మనదేం పోయిందని కొంత సమాధాన పడవచ్చు. ఇక మూడవ మార్గం సరాసరి విద్యాశాఖ మంత్రి గారి వద్దకు వెళ్ళి ఆయన్నే రిక్వెస్ట్ చెయ్యడం. అప్పుడు మనం ఏం.ఎల్.ఏ. గారికి శత్రువులుగా మారడం ఖాయం. అలా చెయ్యడం అంత మంచిది కాదేమో. మీపై కక్షతో ఆయన ఏమైనా చెయ్యవచ్చు".

"నన్నేమైనా చేస్తాడేమోనన్న భయం నాకేం లేదుగానీ, ఒక గోడ కట్టడం కోసం ఆయనతో విరోధం అనవసరం. ఇలా చిన్న చిన్న కారణాలతో ఆయన గ్రామాభివృద్ధికి అడుగడుగునా అడ్డు తగిలి, ఆటంకాలు కలిగించడం నాకు ఇష్టం లేదు. అదీగాక, ఈ ఊరికి ఏదైనా మంచి చెయ్యాలన్నదే నా ఉద్దేశ్యం గానీ, ఆయనతో పోటి పడటం కానీ, విరోధం తెచ్చుకోవడం గానీ, నాకు అసలు ఇష్టం లేదు. నువ్వు చెప్పినట్లు, నా డబ్బులు ఖర్చు పెట్టి, ఈ గోడ కట్టిస్తాను. అప్పుడు ఆయనకు మనపై అంత కోపం రాకపోవచ్చు".

"ఒక వేళ కోపం వచ్చినా, మీరు సర్ది చెప్పవచ్చు. స్కూళ్ళు తెరిచే రోజులు దగ్గర పడ్డాయి. మళ్ళీ వానాకాలం మొదలైతే, ఆ గోడలన్నీ పూర్తిగా పడిపోతాయని నా డబ్బుతోటి కట్టించేశానని అనవచ్చు".

"సరే, వచ్చే ఆదివారం నేను ఊరు వెడతాను. గోడ పూర్తిగా పడగొట్టి, కట్టడానికి ఎంత ఖర్చు అవుతుందో మన మేస్త్రి చేత లెక్క వేయించు. వచ్చాక కావాల్సిన డబ్బు సర్దుబాటు చెయ్యవచ్చు. నా సొంత డబ్బు పెట్టి కట్టిస్తున్నానని ఇప్పుడే ఎక్కడా బయటకు రాకూడదు సుమా!"

"అలాగే, వేణు గారు. మన పని పూర్తి అయ్యేదాకా, మీ పేరు ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ బయట పెట్టను. మీరు నిశ్చింతగా వుండండి".

"ఇక్కడ నాకున్న ముఖ్య స్నేహితులు ఇద్దరే ఇద్దరు. ఆ ఇద్దరూ సుబ్రహ్మణ్యం పేరు గలవాళ్ళే. మీ ఇద్దర్ని నమ్మకుండా ఎలా వుంటాను?" చెప్పాడు వేణు.

సుబ్రహ్మణ్యం ఆప్యాయంగా వేణు చేతిలో చెయ్యి వేశాడు.

“మి లార్డ్, నా వాదనను ఫైనల్ గా ముగించే ముందు ఈ కేసు వివరాలు ఒకసారి పూర్తిగా తమ ముందు ఉంచేందుకు అనుమతి ఇవ్వాల్సిందిగా ప్రార్ధిస్తున్నాను” ప్రాసిక్యూటర్ శ్రీహరి, జడ్జి గారి వంక చూశాడు.

“పర్మిషన్ గ్రాంటెడ్” అన్నారు జుడ్జి గారు.

ప్రాసిక్యుటర్ ఒక సారి గొంతు సవరించుకున్నాడు. “సుబ్రహ్మణ్యం అనబడే ఈ ముద్దాయి కృష్ణా జిల్లాలోని దోడబెట్ట గ్రామ పంచాయితీ సెక్రటరీ. సుమారు నాలుగేళ్ళుగా అక్కడే పనిచేస్తున్నాడు. అందుకు నిదర్శనంగా ఎగ్జిబిట్ P –2 మీకు సమర్పించబడింది. అందువల్ల, ఆ పంచాయతీ ఆదాయ, వ్యయాలు, పంచాయతీ వ్యవహారాలూ, అన్నీ అతనికి పూర్తిగా కొట్టిన పిండి. హతుడు వేణు మాధవ్ అమెరికాలో తాను చేస్తున్న ఉద్యోగం వదిలేసి, దొడబెట్ట గ్రామానికి మంచి చెయ్యాలన్న సద్బుద్ధితో వచ్చాడు. వేణు మాధవ్ మంచితనం, మానవతా దృక్పదం, ఆ వూరి స్కూలు హెడ్ మాస్టరు ఇచ్చిన స్టేట్మెంట్ చదవితే మనకు అర్ధం అవుతుంది మి లార్డ్! ఇది తమరికి ఎగ్జిబిట్ P –3 గా సబ్మిట్ చేయడం జరిగింది. ఈ స్టేట్మెంట్ ఒకసారి చదవటానికి పర్మిషన్ ఇవ్వాల్సిందిగా కోరుతున్నాను”.

జడ్జి గారు ‘పర్మిషన్ గ్రాంటెడ్’ అనగానే, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యుటర్ తన దగ్గర కాపీ తీసి చదవడం ప్రారంభించాడు.

“వేణు గోపాల్ సర్పంచ్ కాకపూర్వం మా స్కూల్లో ఉచితంగా పిల్లలకు చదువు చెప్పేవాడు. వాళ్ళ కోసం మోరల్ క్లాసులు తీసుకునేవాడు. అతను బీదవిద్యార్ధులకు బట్టలు, పుస్తకాలు కొని ఇచ్చేవాడు. ప్రభుత్వం మధ్యాన్న బోజన పథకం మొదలుపెట్టక పూర్వమే, వేణు మా స్కూల్లో, పిల్లలకు ఉడకబెట్టిన గ్రుడ్డు, పాలు ఉదయం పూటా, మధ్యాన్నం భోజనమూ పెట్టేవాడు. పిల్లలు ఉన్నత ఆశయాలతో, మానవీయ విలువలతో పెరిగి, మన దేశానికి వన్నె తేవాలన్న సంకల్పం అతనిది. దాని కోసమే పాటుబడిన మనిషి అతను. సర్పంచ్ అయినా కూడా, వారానికి మూడు రోజులు పిల్లలకు చదువు చెబుతుండేవాడు. ఇతని లాంటి గొప్ప మనిషిని, ఉన్నతమైన ఆశయాల కోసం పాటుబడేవాడినీ, నేనింతవరకూ చూడలేదు. హత్య జరిగిన రోజు రాత్రి కూడా పది గంటల దాకా వూరు బాగు గురించీ, వచ్చే విద్యా సంవత్సరంలో చెయ్యాల్సిన పనుల గురించీ నాతో మాట్లాడుతూనే వున్నాడు. మా ఇంట్లో భోజన చెయ్యమని బలవంతపెట్టినా, పొద్దున్న చేసిన చపాతీలు వున్నాయని ఆ పూటకు అవి చాలని చెప్పి, పది దాటిన తర్వాత ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. అర్ధరాత్రి అయ్యేసరికి అతని మరణ వార్త వినాల్సి వచ్చింది. చాలా దురదృష్టం. అలాంటి మనిషిని కోల్పోయి, మా ఊరు చాలా నష్ట పోయింది.”

ఎంతో మంచి వాడని అందరిలోనూ పేరు తెచ్చుకున్న హతుడు వేణు మాధవ్ సుమారు రెండేళ్ళ క్రితం ఆ గ్రామానికి సర్పంచిగా ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికైనాడు. ఇతనికి పూర్వం, ప్రస్తుత ఏం.ఎల్.ఏ. ఆ ఊరికి సర్పంచిగా వుండేవారు. ఇది గ్రామ పంచాయితీ రికార్డుల నుంచీ గ్రహించిన డేటా ఎగ్జిబిట్ P –4 . వేణుమాధవ్ సర్పంచిగా ఎన్నికైన దగ్గర నుంచీ పంచాయితీ సెక్రటరీ సుబ్రహ్మణ్యం మీద ఆధారపడుతూ వచ్చాడు. కారణం, హతుడు ఒక కంప్యుటర్ ప్రొఫెసర్, టీచింగ్ సైడు ఉన్న వ్యక్తి. పంచాయితీ వ్యవహారాలు, రాజకీయాలు, ఏమాత్రం తెలియని వాడు. ఎప్పుడైతే వేణు మాధవ్ నిజాయితీ పరుడని, కల్లాకపటం ఎరుగని మనిషనీ, తెలిసిందో, అప్పటి నుంచీ ముద్దాయి సుబ్రహ్మణ్యం ఎంతో అణకువ, మంచితనం ప్రదర్శించి హతుడికి దగ్గరైనాడు. అయితే, హతుడి ముక్కుసూటి తత్త్వం, నిజాయితీ, అన్యాయాన్ని సహించ లేకపోవడం, ముద్దాయికి నచ్చలేదు. పంచాయితీ నిధుల్లో మూడు లక్షల వరకూ దుర్వినియోగం జరిగిందని గ్రహించిన వేణుమాధవ్, ఇతన్ని నిలదీశాడు. నిధుల దుర్వినియోగంపై విచారణ జరిపి, పంచాయితీ అధికారులు ఇచ్చిన అఫిడవిట్ ఎగ్జిబిట్ P –5 మీముందు సమర్పించడం జరిగింది. వేణు మాధవ్ ఉంటే, తను చేసే అక్రమార్జనలకు అడ్డం అని అంతకు ముందునించే అనుకుంటున్న ముద్దాయి, ఇక

తన ఆటలు సాగవని గ్రహించి, వేణుమాధవును చంపడానికి ప్లాను వేశాడు. అర్ధ రాత్రి తర్వాత, సర్పంచి నిద్రపోతున్న ఇంటి తలుపులు గొళ్ళెం పెట్టి, పెట్రోల్ పోసి నిప్పంటించాడు. ఇతని కుట్ర తెలియక, ఆదమరిచి నిద్రపోతున్న వేణుమాధవ్ మంటలలో చిక్కుబడి, బయటకు రాలేక అక్కడే కాలి, చనిపోయాడు. ఆ విధంగా ఈ సమాజం ఒక గొప్ప వ్యక్తిని కోల్పోయింది. ముద్దాయిని హత్యా స్థలంలో పట్టుకోవడం జరిగింది. ఆ హడావుడిలో ముద్దాయి పాంటు చివర కొద్దిగా కాలింది, మసి బారింది కూడా. ముద్దాయి ఆరోజు తన లూనా బండి నిండా పెట్రోల్ కొట్టించుకుని, విడిగా క్యానులో మరో పది లీటర్ల పెట్రోల్ కొన్నట్లు బంకు కుర్రాడి సాక్ష్యంతో పాటు, కాలి మసిబారిన పాంటు-ఎగ్జిబిట్సు P -6,7 గా మీకు సమర్పించడమైంది. హతుడి డెత్ సర్టిఫికేట్, పోస్టుమార్టం రిపోర్టు ఎగ్జిబిట్ P-8,9 గా మీకు సమర్పించడమైనది. “ఎంబజిల్మెంట్ ఆఫ్ గవర్నమెంట్ ఫండ్స్” నేరం రుజువవటంతో సి.ఆర్.పి.సి సెక్షన్ 409 కింద, ఐ.పి.సి. సెక్షన్ 300 కింద పోలీసు వారు ఫైల్ చేసిన ఎఫ్.ఐ .ఆర్. ఎగ్జిబిట్ P -1 గా మీకు సమర్పించడం జరిగింది.

మిలార్డ్, ఈ విధంగా ప్రిప్లాన్డు మర్డర్ చేసిన ఈ ముద్దాయి కోల్డు బ్లడేడ్ మర్డరర్. ఇతనికి ఐ. పి. సి. సెక్షన్ 302 కింద కఠినంగా శిక్షి విధించాలని కోరుతున్నాను” వాదన ముగించి కూర్చున్నాడు ప్రాసిక్యుటర్.

“డిఫెన్సు లాయరు గారు చెప్పేది ఏమైనా ఉందా?” ప్రశ్నించారు జుడ్జి గారు.

“నో, మీ లార్డ్, ముద్దాయిపై దయ చూపాలని మాత్రం నేను ప్రార్ధిస్తున్నాను”.

“ముద్దాయి చెప్పుకోవాల్సినది ఏమైనా ఉందా?” సుబ్రహ్మణ్యం వంక చూస్తూ ప్రశ్నించారు జుడ్జి గారు.

“జుడ్జి గారు, ఈ నేరం నాపై రుద్దారు. నాకేం తెలియదు సర్! సర్పంచి గారికి ఏమైన్దోనని నేను వారింటికి పరిగెత్తుకు వెళ్ళాను. నేనే ఇంటికి నిప్పంటించి, ఆయన్ను చంపానని నాపై కేసు పెట్టారు. మా పంచాయితీ లెక్కలు కూడా సరిగా వున్నాయి. కిందటేడు జరిగిన ఆడిట్ లో మా గ్రామ పంచాయితీకి సర్టిఫికేట్ కూడా వచ్చింది. ఆఫీసు రికార్డులన్నీ ఎవరో తారుమారు చేసారు. నేను ఏ పాపమూ ఎరుగను” చెప్పాడు సుబ్రహ్మణ్యం గుడ్ల నీరు కక్కుకుంటూ.

“నో, మి లార్డ్ ! ఒక వేళ అటువంటి సర్టిఫికేట్ వుంటే, డిఫెన్సు లాయరుగారు మీకు సమర్పించి ఉండేవారు. ఇతనిపై ఆరోపణ వచ్చిన తర్వాత ఆడిట్ చేసిన పంచాయితీ అధికారులు, లెక్కలో తేడా వున్నట్లు తమ రిపోర్టులో తెలిపారు. ఇతను చెప్పేదంతా నిజం కాదు. అంతే కాదు, ఈ ముద్దాయి హతుడికి వంగి వంగి నమస్కారాలు పెట్టేవాడని, ఇతను మేక వన్నె పులి అని తాము ఎన్నో సార్లు హెచ్చరించినా సర్పంచి వినలేదని, వూరిలో ఇద్దరు పెద్ద మనుషులు ఇచ్చిన వాఙ్మూలం మీకు సమర్పించడం జరిగింది” ప్రాసిక్యూటర్ శ్రీధర్ లేచి చెప్పాడు.

“ప్రభుత్వ నిధులకు సరైన లెక్కలు చూపించకపోవడం, సొంతానికి వాడుకోవడం నేరం. అంతే కాక, ముద్దాయి తనకు అడ్డం వస్తున్నాడని సర్పంచి వేణుమాధవ్ ను చంపినట్లు ప్రసిక్యూషను వారు సాక్ష్యాధారాలు ప్రవేశపెట్టారు. డిఫెన్సు లాయరు గారు ఈ కేసులో సరైన సాక్ష్యాధారాలు చూపించలేక పోయినందువల్లా, ప్రాసిక్యూషన్ వారు ప్రవేశ పెట్టిన ఆధారాలు పరిశీలించిన మీదట, ముద్దాయి పంచాయతీ నిధులు దుర్వినియోగం చేసి, అడ్డు వస్తున్నాడని సర్పంచి వేణు మాధవును చంపినట్లు రుజువైంది. ముద్దాయికి ఐపిసి సెక్షన్ 302 కింద యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించడమైనది” జడ్జి గారి తీర్పు విని, సుబ్రహ్మణ్యం బోనులో కుప్పకూలిపోయాడు.

జైల్లో ఒక గోడ మూలకు వాలిపోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం. జరిగిందంతా ఒక కలలా వుంది అతనికి. తన జీవితం ఇలా జైల్లో ముగిసిపోవాలని రాసిపెట్టి వుంది కాబోలు. ఆలోచించిన కొద్దీ అతనికి దుఖం ముంచుకొస్తోంది.

పొద్దున్న తన భార్య, మామగారు, పిల్లలిద్దర్నీ తీసుకు వచ్చారు. భార్య దుఖం చూస్తున్నకొద్దీ, తనకూ దుఖం ఆగలేదు.

మామగారు, తీర్పుపై హై కోర్టులో అప్పీల్ చేస్తున్నామని, భయపడవద్దని ధైర్యం చెప్పాడు. అక్కడ ఏం జరుగు తుందో, ఏం తీర్పు వస్తుందో తెలియదు. ఒకవేళ అక్కడ కూడా ఇదే తీర్పు వస్తే?

తనకు జీవిత ఖైదు ఖాయం అయితే, తన భార్యా, ఇద్దరు పిల్లల గతేమిటి? వాళ్ళు వీధిన పడతారు. ఆమె పుట్టింటి వాళ్ళు కొంతవరకూ ఆదుకోగలరేమో కానీ, పిల్లలు పెరిగి పెద్దయ్యేదాకా చూడాలంటే జరిగేపనేనా? ఈ ఊరికి ట్రాన్స్ఫర్ అయినప్పుడు, మొదట తన భార్య ఇష్టపడలేదు. అంతక్రితం ఉన్న వూరు ప్రశాంతంగా, హాయిగా వుంది. పట్నంకి దగ్గర కూడా. తనే కొన్ని రోజులు ఇక్కడ పనిచేస్తే, ప్రమోషన్ వచ్చే అవకాశం ఉంటుందని ఒప్పించాడు. ఇప్పుడు ఏకంగా ఈ నరకానికి ప్రమోషన్ వచ్చింది. తను ఎవరికీ అపకారం చెయ్యలేదు. మరి తనపైన, వేణు గారి పైనా ఎవరు, ఎందుకు ఇంత కక్ష ఎందుకు పెంచుకున్నారో అర్థం కావడం లేదు. ఇదంతా ఏం.ఎల్.ఏ. గారి కనుసన్నలలో జరిగిందేమోనని అనుమానంగా వుంది. ఆయన దగ్గర పనిచేసిన అనుభవం వుండటంతో, అతను ఇంత దారుణానికి వొడిగడతాడని తను అనుమానించలేదు. ఆయన కాకపోతే, మరెవరికి ఇలా చేసే దమ్ముంది? ఇంకెవరినీ అనుమానించే అవకాశమే కనిపించడం లేదు. ఈ కుట్ర అంతా ఒక ప్లాను ప్రకారం జరిపించారు. పాపం, ఎక్కడినుంచో వచ్చి, వేణు గారు, వూరు బాగు కోసం అన్యాయంగా బలి అయిపోయారు. అసలు వేణు గారిని ఇంత అకస్మాత్తుగా చంపుతారని తను ఊహించలేదు. శత్రువులు దెబ్బకొట్టాలని కాచుకున్నారని తను ఊహించాడు. ఆయనను ముందరే హెచ్చరించాడు కూడా. అయినా ఆయన ఏనాడు లెక్కపెట్టలేదు. ఆయనలాంటి మంచి మనిషికి ఇలా దారుణమైన చావు వస్తుందని అనుకోలేదు. తను మాత్రం? ఈ రాజకీయ చదరంగంలో బలిపశువు కాలేదూ? ఆ వేణుగారితో కలిసి ఉండకపోతే, తనకీ దిక్కుమాలిన అవస్థ వచ్చేది కాదేమో. అసలు ఆయన పరిచయమే ఒక విచిత్రంగా జరిగింది.

ఏదో పని మీద హెడ్ మాస్టర్ గారి కోసం, ఒక రోజు తను స్కూలుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ వేణుమాధవ్ ని చూశాడు.

"హెడ్ మాస్టారు గారూ, నా పేరు వేణు మాధవ్. మీరు వేణు అని పిలవవచ్చు. నేటి విద్యార్థులకు అవసరమైన కొన్ని నైతిక విలువల గురించి, జీవితంలో ఉన్నత ఆశయాలను సాధించుకోగల సామర్థ్యం అలవరచుకోవడం గురించి , ఆర్థిక అవసరాల నియంత్రణ గురించీ, పాఠశాలలో క్లాసులు తీసుకుని చెప్పాలని వచ్చాను. చిన్న వయసులోనే వాళ్లకు మార్గ నిర్దేశం చేసినందువల్ల, ఒక ఆశయంతో బాగా చదువుకుంటారు. చదువుకున్న పిల్లలు, వచ్చిన అవకాశాలను సద్వినియోగం చేసుకుని సమర్థులైన యువకులుగా పెరుగుతారు. వాళ్ళ వల్ల సమాజానికి కూడా మేలు జరుగుతుంది. నిజాయితీ పరులు, సమర్థులైన యువకులు సమాజానికి, దేశానికీ ఇప్పుడు చాలా అవసరం. ఈ నూతన సమాజ నిర్మాణంలో మీరు నాకు చేయూతనిస్తే, మనం ఇక్కడి నుంచే ఈ ఆశయాన్ని అమలు చేద్దాం. దీన్నొక ఉద్యమంగా ఊరూరా పాకిద్దాం. మీరు అనుమతిస్తే, నేను మీ స్కూల్లో రేపటి నుంచీ మీరు తీసుకోమన్న టైముకు క్లాసు తీసుకుని చెబుతాను".

హెడ్ మాస్టరు సుబ్రహ్మణ్య శర్మ తలెత్తి అతని వంక పరీక్షగా చూశాడు. అతన్ని కూర్చోమన్నట్లు సైగ చేశాడు. మనిషి చూస్తే సాదాసీదాగా ఉన్నాడు. జీన్సు ప్యాంటూ, టీషర్టు వేసుకున్నాడు. పెద్దంత వయసు ఉన్నట్లు లేదు. కళ్ళజోడు వల్ల అతనికి సైటు ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. చదువుకున్న వాడి లాగానే ఉన్నాడు.

"మేము చదువుకునే రోజుల్లో మా హైస్కూల్లో మోరల్ సైన్సు క్లాసులు ఉండేవి. అవి ఎప్పుడో తీసేశారు. ఆ తర్వాత దాన్ని గురించి పట్టించుకున్న నాధుడే లేడు. ఇప్పుడు మీరు అకస్మాత్తుగా ఎక్కడి నుంచో వచ్చి, ఏవో మోరల్ క్లాసులు తీసుకుంటానంటే నేనెలా అనుమతివ్వ గలను? అసలు మీరెవరు, ఎక్కడి నుంచీ వచ్చారు? మీరు ఏం చదువుకున్నారు? మీరు చెప్పే పాఠాలు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఉంటే, నా నెత్తి మీదకు వస్తుంది. అందువల్ల మీ వివరాలు, మీ ఉద్దేశాలు, లేదా ఆశయాలు సరిగా చెప్పండి. అప్పుడు నేనేదైనా చెయ్యగలనేమో ఆలోచిస్తాను" నిదానంగా చెప్పాడు.

అతను చిరునవ్వు నవ్వి, తన జేబులోంచి విజిటింగ్ కార్డు తీసి ఇచ్చాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments